

Un any 2000 amb bones perspectives per l'Alguer

GUSTAU NAVARRO

Finalment el senat italià ha aprovat la llei de minories lingüístiques, que reconeix com a comunitat històrica els catalans de Sardenya, una llei que jurídicament encara reforça més les possibilitats d'ensenyament i valoració del català de l'Alguer que ja ofería la llei sarda. La diferència substancial és que la llei estatal obliga a introduir la llengua, la cultura i la història de les minories a l'escola, cosa que la llei sarda deixava a la bona voluntat dels directors dels centres. El nou text permetrà continuar el treball ja realitzat pels mestres del Centre de Recursos Pedagògics Maria Montessori, que amb el projecte "Joan Palomba" han portat una hora d'alguerès setmanal a les aules de l'ensenyament primari de la nostra ciutat, fita històrica fins ara mai realitzada.

Sempre en àmbit educatiu el 2000 serà l'any de la consolidació dels acords signats el passat mes de setembre entre la Universitat Oberta de Catalunya, el Municipi de l'Alguer i la Universitat de Sàsser, fet que permet als estudiants algeresos cursar estudis a la universitat telemàtica catalana gràcies al Punt de Suport que aquesta universitat inaugurarà el proper 17 de gener.

En el terreny més polític la ciutat haurà d'enfrontar-se a dos grans problemes en el nou mil·lenni. El primer és un problema comú a tota l'illa, l'escassetat d'aigua. Si la política sarda té una característica que unifiqui totes les tendències, és la falta d'un projecte clar de quin país es vol construir, i això és nota a l'hora de la planificació dels elements més essencials de la vida quotidiana, les infraestructures aquífères són molt deficientes i un bon exemple de la incompetència de tota una classe dirigent.

L'Alguer, com a ciutat turística, si vol projectar-se econòmicament en el proper mil·lenni ha de solucionar el problema de l'aigua, i vinculat a l'aigua i al creixement econòmic de la ciutat, ens trobem amb l'altra gran assignatura pendent, el model de creixement urbanístic, com créixer i cap a on créixer, aquí el

debat resta obert i potser restarà obert *in aeternum*, entre aquells que aposten per un creixement dels centres hotelers i aquells altres que en nom de la salvaguarda de l'entorn natural mantenen unes posicions contràries a les noves construccions.

Un dels encants de l'Alguer pels turistes és l'entorn encara lliure de cons-

truccions, però al mateix temps una manca d'infraestructures receptives pot limitar l'arribada de nous visitats, per tant el debat està servit i trobar una via justa entre el creixement econòmic i la salvaguarda del patrimoni natural és sempre complicat. Recentment la junta de govern municipal ha autoritzat la construcció de noves places hoteleres a la zona de Maria Pia, a prop del sempre a punt d'inaugurar Palau de Congressos de l'Alguer. Una decisió que deixa la polèmica oberta. Les solucions, segurament en el proper mil·lenni. Esperem.

Comarcalització, llengua i art sacre a Ponent

ÀLEX MILIAN

El nou president de l'Aragó, Marcel·lí Iglesias (Bonansa, Ribagorça) —que lidera un govern format pel PSOE i el Partit Aragonès Regional (PAR)— i el nou bisbe de Barbastre-Montsó, Joan Josep Omella (Cretes, Matarranya), seran els protagonistes del 2000 a la Franja de Ponent. El primer té previst promoure una llei que afavoreixi l'ensenyament del català en les comarques de la Franja. La normativa farà cas de les conclusions del dictamen de la Comissió especial sobre política lingüística a l'Aragó, aprovat per les Corts aragoneses el 1997 i reconixerà el català com a llengua i el dret dels seus parlants a aprendre-la a les escoles.

A banda, el govern d'Iglesias, mitjançant el conseller de Sanitat, Alberto Larraz, també ha parlat amb els alcaldes del Baix Cinca per garantir-los que els veïns podran mantenir la doble opció de ser atesos per la sanitat catalana —més pròxima— i l'aragonesa, una opció que va perillar amb el PP.

A més, el govern aragonès promourà l'aplicació de la llei de comarcalització del 1993, impulsada pel PAR per a buidar les diputacions de contingut i que ara els socialistes assumeixen parcialment: segons ells, no ha de treure poder a les diputacions sinó ajudar a la consolidació de les mancomunitats de serveis, que ja funcionen sense gaire burocràcia, i a crear-ne de noves amb el mateix model. Amb aquest objectiu, el conseller de Pre-

sidència i Relacions Institucionals, José Àngel Biel (PAR), ja s'ha entrevistat amb els alcaldes del Baix Cinca i el Matarranya. D'altra banda, aquest procés podria oficialitzar el nom de "Maestrazgo" per a una comarca aragonesa veïna del Maestrat valencià. Els aragonesos manllevem el nom i ignoren el seu origen històric (el nom prové d'aquelles zones del País Valencià que eren administrades pel Mestre de l'Orde militar de Montesa), com a conseqüència de la demarcació militar fixada pel general carlista Ramon Cabrera, que anomenà Maestrat les comarques valencianes del Maestrat, dels Ports de Morella i també alguns territoris aragonesos sota el seu control.

El nou bisbe de Barbastre-Montsó, Joan Josep Omella, haurà de solucionar amb el nou bisbe de Lleida, Francesc Xavier Ciuraneta, el litigi que els seus antecessors van començar per les obres d'art de les parròquies de la Franja que es conserven al Museu Diocesà de Lleida. Des que els nous bisbes han pres possessió del càrrec, en l'últim mes de 1999, la discreció ha caracteritzat les declaracions d'un i altre bisbat. Les converses per solucionar el conflicte, però, és segur que han començat: Ciuraneta anà a la presa de possessió d'Omella i viceversa, i en tots dos actes va ser-hi present el nunci del papa a Espanya, Lajos Kada, principal valedor de les aspiracions de l'anterior bisbe de Barbastre de treure del Museu de Lleida les obres d'art de la Franja, sobretot des que CiU votà a favor de la llei de parelles de fet. La política, doncs, podria tornar a influir en el destí de l'art.